

А нѣйде въ заледенитѣ полета
се гушатъ малки фигурки въ снѣга;
огромни и запалени комети
надъ тѣхъ изригватъ тежкитѣ дула.

Копаятъ ями чернитѣ гранати,
летятъ месо и кости и шрапнель;
единъ войникъ се гърчи на земята
въвъ кървавъ снѣгъ, като премазанъ червей.

А нѣйде презъ нощъта, въвъ океана,
запалена отъ враженски снарядъ,
цистерната на кораба, преляна,
избухва и въвъ злата тишина

замигъ моряцитѣ съ очи безумни
оглеждатъ зачервенитѣ вълни,
лицата си омаслени, безлунното
небе, и после... после — огненъ взривъ.

А нѣкжде, тъй близо до небето,
въ безмълвната, студена самота
два самолета се съ брѣмчене срѣщатъ,
картечница изграква, и съ крила

обърнати, надолу полетява
единъ безжизненъ, тежтъкъ самолетъ;
лети, като играчка детска става,
изгубва се, и въ тихото небе